LIBRIS | We know books

Frații GRIMM

Povești

FLAMINGO GD

LIBRIS via kadon books

CUPRINS

Pasărea de aur 5
Hans cel norocos 13
Jorinde și Joringel 20
Muzicanții din Bremen 24
Bătrânul Sultan 28
Paiul, cărbunele și fasolea 31
Roza Sălbatică 33
Câinele și vrabia 38
Cele douăsprezece prințese dănțuitoare 43
Pescarul și soția lui 48
Ursul și împăratul păsărilor 59
Broasca fermecată 63
Șoarecele și pisica în tovărășie 68
Domnișoara gâscăriță 72
Aventurile lui Chanticleer și Partlet 80
Rapunzel 86
Fundevogel 91
Croitorașul cel viteaz 95
Hänsel și Gretel 106
Șoarecele, pasărea și cârnatul 113
Mama Holle 115
Scufița Roșie 119
Mirele hoț 124
Tom Degețel 129
Rumpelstiltskin 138
Gretel cea deșteaptă 143
Bunicul și nepotul 147
Țăranul șiret 149
Frederick și Catherine 155
Iubitul Roland 163
Albă-ca-Zăpada 168
Rozaliul 178
Elsie cea deșteaptă 183
Omul din tufiș 188
Cenușăreasa 192
Șarpele alb 199
Lupul și iezii 204
Prințesa albinelor 208
Piticii și cizmarul 211
Ienupărul 214
Rapița 224
Hans cel deștept 228
Cele trei limbi 234
Vulpoiul și pisica 238
Cei patru frați 240
Crina și leul 246
Vulpea și calul 253
Flacăra albastră 255
Corbul 261
Gâsca de aur 268
Apa vieții 274
Cei doisprezece vânători 282
Regele muntelui de aur 286
Doctorul Știe-Tot 294
Cei doisprezece frați 298
Nunta doamnei vulpi 305
Salata 309
Povestea tânărului care a vrut să afle ce este frica 315
Regele Smoc-de-Barbă 325
Hans-cel-de-Fier 330
Piele de Pisică 340
Albă-ca-Zăpada și Roșie-ca-Trandafirul 345

IBDIS We know

Atunci, fiul cel mare al paznicului a fost trimis să prindă pasărea, și el era foarte sigur de izbândă, de data asta. A pornit la drum și, după un timp, a ajuns la un buștean. De cealaltă parte a acestuia, stătea o vulpe. Tânărul și-a luat arcul, gata să tragă în ea, dar vulpea îi spuse:

– Dacă nu tragi în mine, eu te voi ajuta, pentru că știu ce țintă ai: să găsești pasărea de aur. Chiar astă-seară vei ajunge într-un sat, și acolo vei găsi două hanuri; unul într-o parte, altul în cealaltă. Unul dintre ele arată foarte frumos, dar tu să nu te duci la el, ci la celălalt, chiar dacă ți se va părea foarte sărăcăcios.

Dar feciorul s-a gândit:

– Ce poate ști o fiară ca asta?

Așa că a tras în vulpe, dar n-a nimerit-o. Apoi și-a văzut de drum. Seara a ajuns în satul cu cele două hanuri. Într-unul dintre acestea, oamenii dansau, cântau, sărbătoreau. Celălalt arăta foarte murdar și sărăcăcios.

„Ar trebui să fiu prost, și-a spus el, să mă duc în sărăcia aia de casă și să las acest loc fermecător". Așa că a tras la hanul cel arătos, a mâncat, a băut și a uitat de pasărea de aur și de ai săi.

Au trecut anii, iar fiul cel mare nu s-a mai întors și nici nu s-au mai primit vreodată vești de la el. A fost trimis cel de-al doilea fiu, dar tot așa s-a întâmplat și cu acesta. S-a întâlnit cu vulpea, care i-a dat sfatul cel bun, dar când a ajuns la cele două hanuri, l-a întâlnit pe fratele său, veselindu-se și rugându-l să intre. Nu a putut rezista acestei ispite, așa că a intrat și a uitat de pasărea de aur și de ai săi.

Au trecut anii, dar fiul cel mic își dorea să plece și el în lumea largă, să caute pasărea de aur. Tatăl său, o vreme nici n-a vrut să audă, pentru că rămăsese singurul fiu și se temea să nu aibă și acesta ghinion și să nu se mai întoarcă. În cele din urmă, i-a îngăduit să plece. Când a ajuns la buștean, s-a întâlnit și el cu

LIBRIS We know books

vulpea, i-a ascultat sfatul și apoi i-a mulțumit, fără să fi încercat să tragă în ea, ca ceilalți doi frați, așa că vulpea i-a spus:

– Așază-te pe coada mea și te voi duce mai repede.

Feciorul s-a așezat, iar vulpea a început să alerge, sărind peste stânci atât de repede, încât blana îi flutura în vânt.

Când au ajuns în sat, fiul cel mic a urmat sfatul vulpii, așa că, fără ca vulpea să-l vegheze, a tras la hanul sărăcăcios și s-a odihnit acolo peste noapte.

LIBRIS We know books

Dimineață, vulpea a venit din nou, în timp ce el se pregătea de călătorie, și i-a spus:

– Mergi drept înainte, până când vrei ajunge la un castel, în fața căruia vei găsi o ceată de ostași care dorm adânc și sforăie: prefă-te că nu îi observi, intră în castel și mergi până ce vei pătrunde într-o cameră în care pasărea de aur stă într-o colivie de lemn. În apropierea ei se află o colivie frumoasă de aur; dar tu nu încerca să scoți pasărea din colivia de lemn și să o pui în cealaltă, pentru că o să-ți pară rău.

Apoi vulpea și-a întins din nou coada, iar feciorul s-a așezat pe ea și-au străbătut mări și țări, cu blana fluturând în vânt.

Ajunși în fața porții castelului, totul era așa precum spusese vulpea; așa că feciorul a intrat și a găsit camera în care se afla pasărea de aur, în colivia de lemn, iar lângă ea se afla colivia de aur, și în apropierea celei din urmă, cele trei mere de aur furate. Atunci s-a gândit: „Ar fi păcat să duc pasărea în această colivie prăpădită de lemn". Așa că a luat pasărea și a pus-o în colivia de aur. Dar pasărea a scos un strigăt atât de disperat, încât i-a trezit pe toți ostașii, care l-au luat prizonier și l-au dus în fața regelui. În dimineața următoare, s-a hotărât să fie judecat și, după ce toate au fost spuse, a fost condamnat la moarte. Putea să scape doar cu o condiție: să aducă acel cal de aur, care aleargă repede ca vântul. Dacă va reuși, atunci va avea pasărea de aur.

Flăcăul, înainte de a începe călătoria, a stat puțin pe gânduri și, în marea disperare în care se afla, a venit pe neașteptate buna sa prietenă vulpea și i-a spus:

– Ai văzut ce ți s-a întâmplat dacă nu m-ai ascultat și ai făcut ce ai vrut? Îți voi spune cum poți găsi calul de aur, dacă îmi făgăduiești că de acum vei face cum îți spun eu. Trebuie să mergi drept înainte, până la castelul unde calul se află în grajd. Lângă el stă argatul care îl îngrijește, dar doarme adânc și sforăie; tu ia în

IBDIS We know books

liniște calul, dar fii cu băgare de seamă, să pui șaua de piele peste el, și nu pe cea de aur, care este alături.

Feciorul s-a așezat din nou pe coada vulpii și au trecut peste mări și țări, cu blana fluturând în vânt.

Toate au mers bine. Argatul sforăia, ținând în mână șaua de aur, iar când feciorul s-a uitat la cal, s-a gândit că este o mare prostie să pună șaua de piele pe el.

„O să i-o pun pe cea mai bună, și-a spus el. Sunt sigur că o merită."

De îndată ce a luat șaua de aur, argatul a început să plângă atât de tare, încât au venit toți paznicii și l-au luat prizonier pe fecior. În dimineața următoare, a fost judecat din nou și condamnat la moarte. Dar i s-a mai dat un prilej să scape: dacă va putea să aducă pe prințesă în viață, atunci va avea și pasărea, și calul.

Feciorul a plecat foarte dezamăgit; dar bătrâna vulpe s-a arătat din nou și i-a spus:

– De ce nu m-ai ascultat? Dacă m-ai fi ascultat, ai fi avut și calul, și pasărea. Acum te mai ajut o singură dată. Mergi drept înainte, iar în această seară, vei ajunge la castel. La douăsprezece noaptea, prințesa se duce la scăldat. Du-te la ea, sărut-o, și atunci te va lăsa să o iei, dar să nu îi spui că își va părăsi părinții.

Apoi vulpea și-a întins coada și au călătorit așa peste mări și țări.

De îndată ce au ajuns la castel, totul era după cum spusese vulpea. La ora douăsprezece noaptea, tânărul a întâlnit-o pe prințesă și a sărutat-o, iar ea s-a învoit să plece cu el, dar l-a rugat cu lacrimi în ochi să se ducă să-i ceară binecuvântarea tatălui ei. La început, el n-a vrut, dar ea a plâns mai aprig și a căzut la picioarele lui, până ce el s-a înduioșat. Dar când au ajuns la casa tatălui ei, paznicii s-au trezit, iar el a fost din nou luat prizonier.

A fost înfățișat regelui, iar acesta a spus:

– O vei avea pe fata mea, numai dacă, în opt zile, vei face să dispară dealul care îmi acoperă priveliștea.

LIBRIS We know books

Dealul era atât de mare, încât nici o lume întreagă nu ar fi putut face asta în opt zile. Feciorul munci șapte zile, dar lucrul se vedea foarte puțin, când se ivi din nou vulpea și îi spuse:

– Așază-te și dormi, să te odihnești. Voi face eu totul pentru tine.

Când s-a trezit dimineață, dealul dispăruse, iar el s-a înfățișat regelui și i-a spus că a terminat, așa că acum poate să o ia pe prințesă.

Regele s-a văzut obligat să își țină cuvântul, așa că feciorul și prințesa s-au pregătit de plecare, iar vulpea a venit și i-a spus:

– Le vom avea pe toate trei: prințesa, calul și pasărea.

– Ah! Asta ar fi minunat, a spus feciorul, dar ce gânduri ai?

– De mă vei asculta, i-a spus vulpea, atunci totul se va îndeplini. Când vei apărea în fața regelui și va întreba unde-i frumoasa prințesă, tu să spui: „Uitați-o! Atunci el va fi foarte bucuros. Apoi, repede te vei urca pe calul de aur pe care ți-l va da și îi vei face cu mâna semn de plecare. Dar, mai înainte, pupă mâna prințesei, urc-o iute pe cal, în spatele tău, și fugi cât poți de repede.

Toate s-au perecut aidoma, apoi vulpea a spus:

– Când ajungi la castelul unde este pasărea de aur, eu voi sta cu prințesa la poartă, iar tu te vei duce la rege și îi vei vorbi; iar când va vedea că ai adus calul cu pricina, atunci va aduce și el pasărea; dar tu să spui că mai întâi vrei să te uiți la ea, să vezi dacă este într-adevăr din aur, iar după ce pui mâna pe ea, să fugi!

Acestea toate s-au întâmplat după spusele vulpii: au luat pasărea, prințesa a încălecat din nou și s-au dus înspre pădure. Apoi, vulpea a venit și a spus:

– Te rog să mă ucizi, să îmi tai capul și picioarele.

Dar feciorul nici n-a vrut să audă, așa că vulpea a spus iar:

– Eu te voi sfătui și de-acum încolo, ori de câte ori vei avea nevoie: ai grijă la două lucruri: să iei seama la lianele care te pot spânzura și să nu stai în preajma râului.

Apoi a plecat. Feciorul și-a spus că nu e greu să asculte sfatul vulpii.

IBDIS We know books

A ajutat-o pe prințesă să încalece și a ajuns în satul unde îi părăsise pe cei doi frați ai săi. Acolo a auzit o larmă îngrozitoare și, întrebând ce s-a întâmplat, oamenii au răspus:

– Iată, cei doi oameni vor fi spânzurați.

În timp ce se apropia, a văzut că cei doi erau chiar frații săi, care deveniseră hoți, așa că a spus:

– Și nu pot fi salvați în nici un fel?

– Atât timp cât nu își cumpără libertatea cu bani, nu.

Fratele cel mic nu a mai stat să se gândească, ci a plătit libertatea fraților săi, cu care s-a întors împreună acasă.

Când au ajuns în locul unde s-au întâlnit prima oară cu vulpea, era atât de răcoare și plăcut, încât cei doi frați au spus:

– Lasă-ne să stăm pe malul râului, să ne odihnim puțin, să bem ceva și să mâncăm.

Uitând de sfatul vulpii, el a spus da și s-a așezat împreună cu ei pe malul râului. În timp ce el stătea liniștit, frații au sărit și au luat prințesa, calul și pasărea și s-au dus la regele lor, spunând:

– Acestea noi le-am câștigat, prin strădania noastră.

Toată lumea era fericită, dar calul nu mânca, pasărea nu cânta, iar prințesa plângea.

Fiul cel mic, rămas singur, a alunecat în albia râului și mare noroc a avut că n-a murit, dar s-a ales cu oasele rupte, iar malul fiind foarte înalt, nu prea avea pe unde să iasă. Atunci vulpea a mai venit încă o dată și l-a certat pentru că nu i-a urmat sfatul, altfel nu i s-ar fi întâmplat nimic rău.

– Da, așa e, a spus el.

– Nu pot să te las aici, așa că urcă-te pe coada mea și ține-te bine.

Vulpea l-a scos din albia râului, apoi i-a spus:

– Frații tăi au plănuit să te omoare, dacă te vor afla în regat.

Așa că feciorul s-a îmbrăcat ca un om sărac și s-a dus în taină la curtea regelui. De cum a intrat pe poartă, calul a început să mănânce, pasărea a început să cânte, iar prințesa s-a oprit din plâns.

LIBRIS We know books

Apoi s-a dus la rege și i-a povestit cele întâmplate cu frații săi. Aceștia au fost aspru pedepsiți, iar prințesa a fost iarăși a lui, urmând ca, după moartea regelui, el să devină stăpânul regatului.

După multă vreme, mergând într-o zi să se plimbe prin pădure, s-a întâlnit cu bătrâna vulpe, care l-a rugat cu lacrimi să o omoare, să îi taie capul și picioarele. Nemaiavând încotro, așa a făcut, iar vulpea s-a transformat deodată într-un bărbat chipeș, care s-a dovedit a fi fratele prințesei, cel care cu mulți-mulți ani în urmă dispăruse nu se știe cum.

LIBRIS | We know books

Hans cel norocos

Unii oameni se nasc norocoși: orice ar face sau ar încerca să facă, le merge din plin. Tot ce se abate asupra lor e numai câștig. Toate gâștele lor sunt lebede, toate cărțile de joc sunt norocoase. Dacă ar fi să îi judeci, în orice fel ai da-o, ei vor cădea ca pisica pe lăbuțe, apoi o vor lua-o la picior. Părerea lumii despre ei nu se potrivește cu a lor; dar ce le pasă de lume? Și ce știu ei ce se întâmplă?

Una dintre aceste ființe norocoase era vecinul Hans. Șapte ani de-a rândul a lucrat pentru stăpânul său, iar în cele din urmă a spus:

– Stăpâne, s-a împlinit vremea. Trebuie să mă duc acasă, măcar o dată, să apuc s-o mai văd pe sărmana-mi mamă. Așa că te rog să mă plătești după învoială și să mă lași să plec.

Stăpânul a spus:

– Ai fost o slugă credincioasă, Hans, așa că plata va fi și ea deosebită.

Apoi i-a dat o pungă cu arginți, mare cât capul lui.

Hans și-a luat punga cu arginți, a aruncat-o peste umăr și s-a îndreptat înspre casă. Mergând alene, a văzut un om călărind pe un cal minunat. Hans a spus:

– Ce minunat trebuie să fie să călărești în șaua unui asemenea cal!

LIBRIS We know books

Repede, îl dădu jos pe om și se așeză tacticos călare, simțindu-se în voia sa.

Hans nu fusese prea politicos, iar călărețul i-a spus:

– Prietene, de ce nu mergi pe jos?

– O, dar ar trebui să car toate astea, și argintul e așa de greu, încât nu îl mai pot duce în spinare.

– Ce-ai zice să facem schimb? a spus călărețul. Eu îți dau calul, iar tu îmi dai argintul, scăpând de o așa povară.

– Din toată inima, a spus Hans, ești atât de bun cu mine, dar mă simt dator să îți spun că va trebui să îndeplinești o muncă obositoare.

Călărețul a luat argintul, l-a ajutat pe Hans să se suie pe cal, i-a dat frâul într-o mână și biciul în cealaltă și-a spus:

– Când vrei să mergi foarte repede, plescăie din buze repejor și strigă: „Diii!".

Hans, mulțumit de cal, s-a suit în șa, și-a făcut loc, și-a întins picioarele, și-a aranjat biciul și a început să cânte:

Nici o grijă să nu vină;
Am pe mâine o smochină,
Hai la drum cu veselie,
Nechezaturi să tot fie!

După o vreme, s-a gândit că ar fi frumos să meargă un pic mai repede, așa că a plescăit din buze și a strigat: „Diii!". Și calul a început să alerge și, înainte ca Hans să își dea seama ce urma să se întâmple, se trezi aruncat cât colo de pe coama calului, la pământ. Calul ar mai fi alergat, dacă un țăran care trecea pe-acolo, cu vaca la păscut, nu l-ar fi oprit. Hans, foarte supărat, a venit la cal spunând:

– Călăritul nu-i doar o joacă, mai ales când un bărbat are norocul să găsească un cal ca ăsta, care, la un pas greșit, îl aruncă pe călăreț, mai-mai să-i rupă gâtul. Oricum, eu m-am lămurit: îmi place vaca ta și cred că aș face un târg mult mai bun decât cu calul care mi-a jucat festa și mi-a murdărit cea mai bună haină. Ia-l și dă-mi